

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nehankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izjavitelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik: Konrad H. „Edinost“ — Tisk: tiskarna „Edinost“, vplavne zadruge z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina: Za celo leto K 31-20
Za pol leta 15-00
Za tri mesece 7-00
Za nedeljsko izdajo za celo leto 6-20
Za pol leta 3-00

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašni se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglašni trgovci in obrtniki mm po 10 v. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglašni denarnih zavodov mm po 20 v. Oglašni v tekstilu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadpisna vrsta 2.—

Mail oglašni po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašni sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklama, je se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilni račun št. 41.652.

Napredovanje jugoslovanskega vprašanja.

(Od našega posebnega poročevalca.)

Dunaj, 24. julija.

Kakšen križ imamo z našo cenzuro, je čitateljem pač dovolj dobro znano. Danes je nekaj črtano, jutri že dovoljeno; nihče si ne more sam ustvariti sodbe, kaj bi moglo biti zabranjeno in kaj ne. Včerajšnja napaka je danes čednost! Kar so še pred mesecem pisano gledali, danes prijazno pozdravljajo.

Jugoslovansko vprašanje je bilo še pred kratkim grozen „bavbar“. Moj Bog, saj je bilo kar neverno, izgovoriti ali napisati ime — Jugoslovani. Danes je ta strah že izginil; spoznali so, da je zanj svetel biser v habsburški kroni. — Dolgo časa so potrebovali, da so prišli do tega mnenja in pojmovanja!

Zato se pa danes prav mnogo in dosti pravično govori in piše o — jugoslovanskem vprašanju, ki je — pravilo si ob svitlih in tistem duhu! — eno najvažnejših evropskih vprašanj, ki čaka nujne rešitve. Tudi jim zelo ugaja način, kako se postopoma razvija to vprašanje, zlasti to, da prihaja inicijativa iz naše državne politike in da je tu pri nas toliko privlačne sile za narod na — Balkanu. Da je tu očitna ost proti madžarskemu imperijalizmu in vplivu, je očitno. Zato pa se danes tako hitro razširja tudi iz druge državne polovice in z Balkana vse, kar je v prilog našemu združenju, kar je zanj agitatorne važnosti. — Tudi če kak Stjepan Radić v hrvatskem saboru docela s svojega demagoškega mena kriče agitira za jugoslovansko izjavo v naši poslanski zbornici, takoj to izveemo na Dunaju. Še istega dne. In tako se hitro razširijo vse podobne izjave iz hrvatskega sabora in od drugod. — V drugih časih bi take izjave skrbno potlačili!

Vse to pomeni, da je zdaj čas, da izkoristimo kolikor toliko ugodni položaj in pojasnimo narodu vse, kar mu je treba vedeti o tem najvažnejšem vprašanju, kar smo jih kdaj imeli. Le narod, ki si je povsem svjest tega, kar želi in zahteva, bo pomnožno dvigal svojo glavo in korakal v boj za svoje pravice!

Podpora beguncem.

Naši begunci bodo dobivali od 1. avgusta povišano podporo po 2 K na osebo, čeprav ta zakon v gosposki zbornici še ni odoben, marveč ga komisija v marsičem predela. Minister za notranje stvari, grof Toggendorf, je utemeljeval vladno stališče, da je treba izpremeniti § 9, ki določa podporo tudi za ves čas nazaj, kar kak begunec se ni dobival podpore. Baj je tako ugovaril zelo težavno — tako vsaj pravi minister. V resnici se pa menda boj — in ne po krivici! — da bi taka naknadna izplačila znašala ogromne svote, kajti na tisoče je beguncev po Kranjskem in Koroskem, ki doslej še niso dobivali podpor.

Gosposka zbornica bi hotela ustreči vladi in zakon — popraviti, ako se s tem ne zavleče izvršitev tega zakona. Minister je zagotovil, da se podpora v smislu sprejetega zakona v poslanski zbornici nakazuje administrativnim potom. To se zgodi 1. avgusta. S tem je zakon v bistvu rešen v prid našim revnim beguncem.

Begunski pododsek se bo bavil s tem vprašanjem 28. t. m., dopoldne, ošek sam pa istega dne popoldne.

Čehi in Slovaki.

Čitateljem „Edinosti“ je znano, da češka državna pravna izjava v sebi 30. majnika t. l. zahteva tudi priklonitev onih komitatov Ogrske, v katerih prebivajo Slovaki, v bodočo češko državo, ki naj bi tvorila eno zveznih držav habsburške monarhije. Zastopniki češkega naroda so izjavili, da izrekajo s svojo deklaracijo tudi zahteve slovaškega naroda.

Madžarjem ta izjava seveda ni nič kaj povšeči. Gotovo bo „Edinost“ med tem že

poročala, kako je ropotal včeraj v ogrskem državnem zboru bivši ministrski predsednik grof Tisza in mu je sekundiral sedanji ministrski predsednik grof Esterhazy.

Proti jugoslovanskemu vprašanju se doslej še niso upali tako strupeno nastopiti, ker se Madžari dobro zavedajo, da je tu historični in državopravni položaj docela drugačen. Kraljevina Hrvatska, Slavonija in Dalmacija (!) — je samostojna država, ki je le po nagodbi zvezana z Ogrsko. Prav lahko pa bi bilo v danem položaju to nago bo odpovedati ali vsaj — je ne obnoviti in napraviti drugo nagodbo naravnost s svojim kraljem. Tej novi nagodbi bi pristopili še Slovenci, Bosna, Hercegovina, seveda končno Dalmacija in morda še kdo drugi. Take nove nagodbe se Madžari boje!

Sedaj pa so hoteli raznesti iz Budimpešte vest, da sta bila voditelja slovaške narodne stranke (madžarske!) — Mudrony (Mudron) in Duba na Dunaju pri merodajnih čimteljih in tudi v kabinetni pisarni, kjer so izjavili, da Slovaki niso v nikakvi zvezi z označenim stremljenjem čeških zastopnikov v državnem zboru in da se ne bodo ločili od krone sv. Stefana. — Dodajajo pa še neumno trditve, da si hočejo Čehi zagotoviti le cene delavske sile za svojo industrijo.

Da je ta protizjava narečena, je le naravno. Madžari morajo imeti nekaj v rokah, ko se bo govorilo o — samoodločbi narodov. Tudi preobrata se ne boje, kajti prepričani so, da bi dobili med Slovaki večino v smislu gori imenovanih prvakov madžarske stranke.

Tukaj sicer opazimo neko hlačno rezerviranost med Slovaki nasproti češkemu programu, ki ima svoj povod v — nezupljivosti za uresničenje. Slovaki bi si radi zagotovili za sedaj vsaj narodno avtonomijo v dosežanem državnem okvirju.

Ako pomislimo na dosedanje revno, žalostno, skandalozno stanje tamošnjega naroda pod madžarsko strahovladno, moremo si le misliti, kako bi se ta borni narod oddahnil, ako bi mu bile zagotovljene vse pravice v smislu take narodne avtonomije, kakršno imamo mi vedno pred očmi. — Negotovost splošnega in občinstva dosedanjega položaja vpliva na Slovake tako hudo, da se ne upajo napraviti nobenega odločnejšega koraka, — da bi si svojega položaja še ne poslabšali. Zameriti jim tega ne smemo. Naj mislijo, delajo in se bore za nje tisti, ki so močni dovolj in se jim za bodočnost ni tako bati kakor Slovkom!

Čehi se posvetujejo.

V petek se je vršilo v poslanski zbornici posvetovanje, ki so se ga udeležili državna poslanca dr. Hruban in Tuzar, deželni poslanec dr. Šramek in tajni svetnik ter član gosposke zbornice dr. Fort. — Dr. Hruban in dr. Šramek sta pozneje posetila v gosposki zbornici — princa Bedricha Lobkovic.

Rusini v skrb za svoj narod.

Rusinski parlamentarno zastopstvo ima danes in jutri plenarne seje. Danes razpravlja o strankarskih odnosih in o posledicah protiruske ofenzive, — jutri pa se bo posvetovalo o splošnem političnem položaju in posebej o razmerju do Čehov v zadevi ustavnih reform. — Danes je bil sprejet predlog dr. Leveckega, poslati cesarju brzojavno prošnjo, naj se z rusinjskim ljudstvom v zopet pridobljenih krajih vzhodne Galicije obzira postopa, — naj se pustita rusinska uprava in rusinski uradni jezik, kakor je bilo za ruske invazije. Tudi naj se nastavlja tam le rusinski uradniki.

Boj se novih preganjaj, kakor je že bilo prvič, ko so pogladi Ruse skoro docela čez galiske meje. Interniranci po vzorcu Thalerhofa vedo dovolj povedati in v poslanski zbornici je bilo nagradnega v tem oziru več nego preveč žalostnega gradiva. — Ni dvoma, da bo udarnostna brzojavka imela le dobre posledice za rusinski narod!

— To lahko pove drugim, dragi moj kapitan, ne pa meni.

— Čujte, ljubi moj baron, govoriiva resno; ali se vedno zopet vračate k oni pripovedi o človeku z vrečo?

— Saj si je nisem izmislil.

— Ne, toda ono noč ste bil tako natrkan . . . saj ste to priznal sam . . . in . . .

Tu je de Lozeril prekinil kapitana, rekoč odločno:

— Popolnoma sem prepričan o stvari. Videl sem zadnjič Bricheta v sodni dvorani, in brezdvomno je on tisti človek, ki je na križišču ležal v zadnjih zdihih.

— Z rano na tilniku, kaj ne? — je vprašal Hanibal zamišljeno.

— Da, čisto podobno moji. Skoraj bi bilo treba misliti, da je obe zadela ista roka.

— To pa ravno dokazuje vašo zmoto.

— Oglejte si vendar Brichetov tilnik, pa se prepričate, da se nisem motil.

Kapitan je zanikalno zmajal z glavo.

Zvezna armadna poročila.

AVSTRIJSKO.

DUNAJ, 25. (Kor.) Uradno se razglša: 25. julija 1917.

Vzhodno bojišče. — V vzhodni Galiciji so bile operacije zaveznikov včeraj ovencane z novimi uspehi. Avstro-ogrsko četo so zavzele Stanislav in Nadvornje, nemške pa Tarnopol. Za sovražnikom pritiskajoči armadni zbori zaveznikov so zadeli večkrat na novo oživljajoči se ruski odpor. Severno krilo Kövessove armade je po žilavem boju vrglo Ruse iz njihovih višinskih postojank na Tartarskem prelazu. Avstrijske in nemške divizije so zamogle prekorčiti Bistrico Nadvornjsko šele po znatnih bojih. Tudi v območju doline Zlate Lipe so se Rusi ponovno postavili v bran. Južno Tarnopola je pogladi sovražnik zamaš goste mase proti nemškimi polkom. V Gozdnatih Karpatih, med Tartarskim prelazom in Susito, je delovanje sovražnika ponehalo. Severno doline Putne je sovražnik ponovil svoje napade. Njegove napadne kolone so bile po tesno omejenem začetnem uspehu ustavljene.

Italijansko bojišče. — Živahnost toposkvo delovanje ob Soči se je nadaljevalo tudi včeraj.

Jugovzhodno bojišče. — Neizpremenjeno.

Načelnik generalnega štaba.

NEMSKO.

BEROLIN, 25. (Kor.) Veliki glavni stan, 25. julija 1917.

Zapadno bojišče. — Armada kraljevine Rupprehta: Bolna fronta v Flandriji je bila tudi včeraj pozorišče najsilnejših topovskih bojev, ki so trajali notri v noč. Močni angleški izvidni sunki so se ponavljali v več odsekih. Bili so vsi odbiti. — Armada nemškega cesarjeviča: Na Zimski gori pri Craonu so doživeli Francozi vsled izločevanja več močnih napadov na naše postojanke poraz. Tudi zastavitev nove divizije ni prinesla nobene koristi.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda B. (Elchhornova armada): Rusi pod vplivom svojih neuspehov in žrtve niso izvršili nobenega napada. — Böhmovska armada: Naše protiridanje se nevdružno nadaljuje. Pred očmi Njeg. Velicanstva cesarja so v boju izkušene divizije pri prehodu iz soteske nižine odbile med Tarnopolom in Trembovko močne ruske napade in prispele v naskoku na višine vzhodnega brega. Tu so bili zopet globokovrtni napadi Rusov odbiti. Tarnopol je zavzet. Blizamo se Bučacu. Stanislav in Nadvornje sta v naših rokah. Zadnji odseki sovražnika so bili vrženi povsod. — Armada nadvojvode Jožefa: Čete severnega krila so s silami, ki pristiskajo iz karpatskega predozemlja, držale korak. Južno Tartarskega prelaza sovražnik še drži svoje postojanke. V južnem delu Karpatov je sovražnik v dolini Sušite prodril v naše jarko. Njegovi naglo hranjeni sunki so bili ustavljeni v tik za padajo ležeči zaporni postojanki. — Mackensenova armada: Ob dolinem Saretu živahen topovski boj. Dosedaj nobenih večjih bojev.

Macedonska fronta. — Nič bitvenega.

BEROLIN, 25. (Kor.) Veliki glavni stan, 25. julija 1917, zvečer.

Do skrajnosti povišan topovski boj v Flandriji. — Naše naglo napredovanje v vzhodni Galiciji je prisililo Ruse tudi južno Tartarskega prelaza k umikanju.

Prvi generalni kvarurmajster: pl. Ludendorff.

TURSKO.

CARIGRAD, 24. (Kor.) Iz glavnega stanja se poroča: Kavkaška fronta: Na levem krilu je v noč 23. t. m. moštvo dveh ruskih torpedov zasledilo ob izlivu Haršida ležeči otok. Naš pehotni in topovski ogenj je prisilil Ruse, da so zapustili otok. — Sinajska fronta: Dne 23. t. m. sta dva angleška bataljona z dvema baterijama in konjeniškim polkom prispela do Abu Galjana in se popoldne zopet vrnila v izhodno postojanko Tel Farl.

— Motite se, vam pravim, — je poveljil. — Tisti večer, ko se je vrnil in smo se pogovarjali ob levi v salonu, se je Brichet pripogibal, da razgrebe ogenj . . . ob tej priliki sem si mogel čisto natančno ogledati tilnik svojega zeta.

— No, in . . . ? — je vprašal de Lozeril.

— Prišeci morem, da na njegovem tilniku ni niti sledu kakke rane, — je zatrdil Hanibal z vso resnostjo.

Proti tej izjavi, ki je popolnoma izpodbila njegovo trdno prepričanje, je vzkliknil de Lozeril:

— Potem pa ni Brichet!

— Recite rajši, da oni človek, ki ste ga videli umirajočega, ni bil Brichet.

Ta odgovor je bil tako dober, da je omajal de Lozerilovo uverjenje.

Kot človek, ki mu je na tem, da dokaže, da ima prav, je nadaljeval Hanibal: (Delje.)

DOGODKI NA MORJU.

BEROLIN, 24. (Kor.) Wolffov urad poroča: V zapornem vodovju krog Anglije je bilo potopljenih 26.000 in v Sredozemskem morju 9 parnikov in 7 jadrnic, skupno 35.000 ton.

SOVRAŽNA URADNA POROČILA.

Italijansko poročilo.

24. julija. — Sovražnik je razvijal včeraj na trentinski fronti močno delovanje. Njegovi oddelki so poizkušali naše čete pri Tiarnu (Mori) ovirati na delu in zavzeti našo sprednjo postojanko v dolini Posine. Približali so se našim postojankam v Valcanzi in pri Oberbachu. Artiljerija je srdito obstreljevala naše postojanke na Veltlinu, v dolini Camonice in v Judikarijah. Naša pehota je sovražnika povsod gladko odbila, baterije pa so vedno krepko odgovarjale. V dolini Rimbianca smo iznenadili neki sovražni oddelček, ga pogladi v beg in mu prizadeli znatne izgube. Na koroski fronti je stremelo delovanje naših topov prelozom za tem, da motijo del sovražnika v njegovih postojankah. Razpršili smo sovražne oddelke v Giorgio Verrano. Na julijski fronti so se vzhodno Gorice vršili patrolni boji. V okolici Mrzlega vrha, Vodic in Kostanjevice je bil topovski boj srditejši kakor sicer. Dve naših letalskih brodivov ste v spremstvu lovskih letal napadli vojaške barake in železniške naprave sovražnika v Stanjelu na Krasi in metali bombe. Kljub srditemu sovražnemu obrambnemu ognju so bile izvedene operacije z uspehom. Naši aparati so se vrtnili vsi brez poškodb.

Revolucija v Rusiji.

Kerenski o položaju. Rekonstrukcija kabineta.

PETROGRAD, 24. (Kor.) Po svojem povratku s fronte je ministrski predsednik Kerenski izjavil zastopnikom časopisja sledeče: Program, ki nas čaka, obstoja v združenju in centraliziranju oblasti. Zastavna vlada ne zasleduje drugega cilja kakor varstvo države proti razkrajočemu učinkovanju anarhije. Opirajoč se na zaupanje mas naroda in armade, bo vlada rešila Rusijo in dosegla njeno edinstvo s krvjo in železom. Naj bo kakor hoče, niti do ne bo mogel izrabiti sečnjega stanja za vzpostavitev položaja pred revolucijo. V sedanjem trenutku je neobhodno potrebno, da se napravi konec umikanju, omeji gospodarska zmešnjava in vzpostavi finančno. Prebivalstvo mora pozabiti na lastne interese in skrbeti predvsem za državo. Položaj na fronti je zelo težaven in zahteva junaških odr. b. Prepričan pa sem, da je državni organizem dovolj močan, da pride iz vojne brez ločitve kakakega dela. Provizorična vlada bo na vsak način izvršila svojo dolžnost in poskrbela za vso odločnostjo, da napravi konec zločinskemu delovanju onih, ki so postali izdajalci domovine.

PETROGRAD, 24. (Kor.) Član dume Jevensov je bil imenovan za justičnega ministra, član dume Barišnikov za ministra za javno oskrbo. Oba pripadata napredni stranki.

ANGLEŠKI VOJNI CILJI.

LONDON, 24. (Kor.) V spojni zbornici je lord Cecil na Dillonovo kritiko o balkanski politiki vlade izjavil, da protestira proti naziranjju, da hoče vlada pustiti Srbijo na cedilu. To je popolnoma neresnično. Vladi nikakor ne namerava odstopiti od svojih obveznosti glede popolne vzpostavitve in odskočnine Srbije. Lord Cecil soglaša z naziranjem poslanca, ki je izjavil, da Avstro - Ogrska ni glavni sovražnik; glavni sovražnik mora biti Nemčija. Kar se tiče splošnih mirovnih načel, mora biti prvo načelo zvesto vztrajanje za zavezništvo. Glede Alzacije in Lotaringije naj izrazi Francija svoje želje in Anglija jih mora podpirati. Kar se tiče jugoslovanske gibanja, je nevarno iti dalje, kakor je to storila vlada v odgovoru na Wilsonovo noto. Vladi je takrat izjavila, da hoče med drugimi zatiranimi narodnostmi osvoboditi tudi srbski narod; vendar pa ne gre dalje in se ne obvezuje na določeno obliko osvoboditve. Drugo načelo, za katero vojuje Anglija vojno, je trajen in zadovoljiv mir, ki ne bo temeljil na osvojitvah in gospodstvu, ampak na načelih samostojnosti narodov in bo zagotovil novo stanje proti bodočim izpremembam. Tretji vojni cilj je odprava nemškega militarizma. Ako bi prišlo v Nemčiji v resnici do demokracije vlade, bi bilo s tem podano močno jamstvo, da se je nemška politika končno izpremenila.

KONFERENCE ENTENTE V PARIZU.

PARIZ, 24. (Kor.) Zjutraj so prispeli semkaj angleški in italijanski odposlanci. Zasebni razgovori so se vršili dopoldne med raznimi odposlanci in se bodo nadaljevali tudi popoldne. Lloyd George je posevil Ribota in dalje časa z njim konferiral. Ribot posevi popoldne Sonnina.

LONDON, 23. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Odposlanstvo ruskih delavcev in vojakov je prispelo v London. Odposlanstvo bo gost delavske stranke in oide čez par dni v Pariz.

PARIZ, 24. (Kor.) Kot zastopniki Francije se udeležijo konference: Ribot, Poinle, Lacaze, Leon Bourgeois, Thomas, Jonnart, Cambon, general Foch in de Margerie.

LUIGANO, 25. (Kor.) Italijanski vrhovni poveljnik, general Cadorna, in podadmiral Taon de Revel sta prispela v Pariz. Cadorna je konferiral s francoskim generalom Fochom in angleškim generalom Robertsonom, Taon de Revel s francoskim admiralom Le Bonom, angleškim admiralom Jellicoe in ameriškim admiralom Simsom. Po dosedanjih poročilih so voljske konference ločene od istočasnih diplomatskih.

Avstrijski ministrski svet.

DUNAJ, 25. (Kor.) Danes ob 4 popoldne se je vršil pod predsedstvom ministrskega predsednika dr. Seidlerja ministrski svet.

Navdušenje po vsej monarhiji nad sijajnimi uspehi v Galiciji.

DUNAJ, 25. (Kor.) Sijajni uspehi zaveznikov v Galiciji, zlasti zasedanje Tarnopola, Stanislava in Nadvornje so pobudili po vsej monarhiji veliko navdušenje in veselo zadovoljenje, ki nahajata živahnega odmeva v časopisu. Na Dunaju in v provinčnih mestih so javna poslopja in številno privatne hiše bogato okrašene z zastavami.

Razne politične vesti.

Ustavna reforma. Znamenja kažejo, da se v češkem taboru nazori glede sodelovanja v ustavnem odseku bistrijo v dobri smeri. Včeraj smo povedali, da poleg moralnih naprednjakov tudi češki agrarji nasprotujejo sodelovanju, da so torej oni izjavili nesoglasja z jugoslovansko delegacijo. Sedaj pa objavlja njihov prvak, bivši minister Prašek, v „Venkovu“ članek, kjer se izreka za sodelovanje, oziroma, da se ne bodo izogibali resnične rešitve vprašanja ustavne reforme. Sodelovali bodo na tem delu, čim se ne pokaže, da naj bi bilo to le sredstvo za uspevanje, zastor, ali stranski tir, na katerega bi hoteli potisniti češko vprašanje. S svojim sodelovanjem v ustavnem odseku hočejo se odločnejše in jasneje precizirati svoj program za zopetno priboritev historičnih in naravnih pravic. Vidimo, da Nemci in Madžari še niso zreli za rešitev teh velikih problemov in motil bi se kdor bi menil, da bi ta dva privilegirana naroda hotela prenehati s postavljenjem krivice nad pravico. Tudi od državnega zbora ne pričakuje Prašek rešitve teh velikih problemov in na te nasprotnike bo padala odgovornost, če „kto tretji izvede pravico in pravičnost“. Na zaključku sodi Prašek, da tudi vojna ne preneha, dokler bodo obstajali privilegirani in podjarmljeni narodi, dokler človeška družba ne pripozna vzajemno enakopravnosti med narodi in enakosti med človekom. — Narodno-katoliški moravski „Hlas“ pa piše: „Časi so presresni in ni časa za eksperimente, tudi ne za prerakanja o tem, kaj naj si kdo misli, kadar sliši to ali ono frazo. O češkem vprašanju moremo odločiti le mi kot najbolj udeležena stranka. Če nečemo tega, ostane pri starem, ali pa se odloči brez nas. Ali svoje dobro pravo bomo mogli braniti bolje z aktivno udeležbo, nego pa s kajanjem v kotu.“

Grof Tisza — demencira. V pondeljkovi seji ogrsko-hrvatskega državnega zbora je govoril bivši ministrski predsednik grof Tisza, ki je delal med drugim, da mora izpregovoriti tudi o nekkih izjavah, ki so jih v zadnjem času počeli neki češki politiki v Avstriji. S temi prav tako ogorčujočimi kot smešnimi izjavami da se sedaj noče baviti dalje. Opozoriti hoče le na to, da se je v zadnjem času dogodilo dvakrat, da je izjavil češki član avstrijskega državnega zbora, da se sedaj sploh noče baviti z vprašanjem odstopa slovaških županij, češker se to vprašanje uredi na mirovnem kongresu. Izročevanje notranjih stvari monarhije zunanjemu razsodišču je izdajstvo domovine. Noče polemizirati proti temu češkemu politiku, toda vprašuje: Ali ni avstrijske vlade? Ali je v Avstriji dovoljeno vse? (Živahno pritrdjevanje pri govornikovih pristajah.) Avstrijsko vlado je treba poklicati na odgovor, da stori svojo dolžnost in ne dopušča takega kršenja ogrskih koristi. Od ogrske vlade pa zahteva govornik, da naj stori svoje in poskrbi, da se monarhija ne bo kompromitirala in ogrožala in da se interesi miru ne oškodujejo s takimi nekvificiranimi izjavami. — Ministrski predsednik grof Esterhazy je odgovoril: „Glede onih napadov, ki so bili naperjeni proti celokupnosti ogrske države, proti dualizmu in obstoječi zvezi med Avstrijo in Ogrsko, poudarjam samo ponovno, kar sem že večkrat izjavil. Dostavljam samo, da si bom prizadeval z vsemi močmi, da izjave, ki sem jih podal v tej stvari, ne ostanejo prazne besede.“ — Kaj neki misli gospod Tisza? Da bomo v Avstriji morda na kolena padli pred njegovim madžarskim kričavim širokoustjem? Da, izdajalec je tisti, ki se drzne izpregovoriti o madžarskem tiranstvu nad nemadžarskimi narodi na Ogrskem, in tega

PODLISTEK

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisal Evgen Chaveau.

— Dragi moj, — je začel zopet de Lozeril, — vsak človek ima svojo slabo stran . . . svojo Ahilovo peto . . . na kateri je tudi občutljiv. Gre samo za to, da se najde ta slaba stran.

— In ali ste morda že našel Ahilovo peto mojega zeta?

— Ko sem razmišljal o tem, sem se tudi vprašal, zakaj neki vaš zet nikdar ne omenja napada, ki ga je skoraj stal življenje. Najti mi je treba samo ta vzrok . . . in moč je moj z dušo in telesom.

— Toda ta vzrok je že najden . . . ker namreč moj zet ni bil nikdar niti najmanje ranjen.

„izdajalca“ je menda treba takoj obesiti v čast in slavo Madžarov in groza Tisze. In naša vprašanja so zato na odgovor! Čudno, da ni zahteval, da naj se kar tudi poobesita ves avstrijski kabinet in parlament, ker sta dopustila take izdajalske izjave. In to naj so potem moderni državniiki, po treh letih svetovne vojne, po treh letih vojne za zmago — demokratizma in samoodločbe narodov, državniiki, ki naj pridobijo narodom — mir!

Hrvatsko-srbska koalicijska in bosansko vprašanje. Glasilo hrvatsko-srbske koalicijske „Hrvatska Rijeka“ poroča, da se je klub hrvatsko-srbske koalicijske posvetoval o akciji hrvatske delegacije pri skupni vladi za vzpostavitev bosansko-hercegovačke ustave. Rečeni list spominja, kako je hrvatski sabor v juniju 1915. v svojem prvem vojnom zasedanju, enoglasno in odločno v imenu vsega naroda na jugu monarhije izrazil željo po ujedinitvi. To je bila prva beseda, prvi glas na početku te vojne za narodno in teritorialno edinstvo. Potem je sabor ponovil to željo v vseh adresnih načrtih — složen v zahtevi, da se razcepilni in razkosani Hrvatje, Srbi in Slovenci zedinijo v eno državno telo. Zato je naravno in dosledno, da se naj zastopniki Hrvatske ne ostanjo samo pri izjavah in manifestacijah, marveč da z vsjo silo svojega posebnega položaja to toliko naglaševano idejo dovedejo v tok realnosti. Hrvatski delegacije so odšli seditelj v Budimpešto, da delujejo pri skupni vladi za to, da se bosansko-hercegovački deželni zbor sestane čim prej, da bosta mogla tudi hrvatski in srbski narod v Bosni in Hercegovini po svojih predstavljajih izpregovoriti svojo besedo o svoji bodoči usodi. — Hrvatski delegacije se razgovarjajo v Budimpešti tudi s podpredsednikom bosansko-hercegovačkega dež. zbora, Dimovcem, glede skupne akcije v interesu skupnih težnjajev vsega naroda. — Hrvatski delegacije pa so se tudi takoj lotili praktičnega dela. Njihovi zaupniki so stopili v stike z ministrskim predsednikom grofom Esterhazyjem in predsednikom ogrsko-hrvatskega sabora pl. Szaszom, a hrvatski delegat Gvidon Hreljanović je predložil v parlamentu interpelacijo o razmerah v Bosni in Hercegovini, ki jo je obrazložil v veliko-poteznem govoru, naglašujoč zakon, ki nalaga ogrski vladi, da nadzoruje upravo anektiranih dežel, stališče narodnega edinstva in zgodovinske vezi. Za svoje trditve prevzemljejo popolno odgovornost, ker so obveščeni iz najzanesljivejših virov. Na podlagi konkretnih navedb označuje interpelacija grehe in zlorabe, ki so se dogajale v dobi neustavnosti. Absolutizem je prešel od najvišjih instanc na nižje, na orožnika, na redarja, na sodnega slugo in ekskutorja, ki so vsi ta absolutizem izvajali na način, ki je ljudstvo gnal v obup. Tisoči in tisoči so umrli vsled gladi. Blizu se nevarnosti, da se polovica prebivalstva pogubi. Tako ne more dalje! V Bosni in Hercegovini se mora vzpostaviti ustavno življenje, — vzpostaviti kontrolo! Ogrska vlada se mora zavzeti za to. Prežeti po veliki ideji narodnega edinstva in opri na načela resnične demokracije vprašujejo interpelanti ogrsko vlado, kakor korake hoče ministrski predsednik ukreniti, da se bosansko-hercegovački deželni zbor skliče? — Beležimo to akcijo hrvatske delegacije kot dragoceno podkrepitev naših nazorov o delu, ki naj je vrši hrvatsko-srbska koalicijska na korist skupnega končnega narodnega cilja.

Nemški klerikalni vseučilišni profesor za federalizem v Avstro-Ogrski. Graški vseučilišni profesor dr. Johann Ude, znan po svojih napadih na slovensko duhovščino, ki jih je po pozneje prekal kot neosnovane, objavlja v torkovi — „Arbeiter Zeitung“ članek „Friede in Sicht“ („Mir na vidiku“), — ker mu je njegovi smeri odgovarjajoč dunajski list (pač krščansko-socialna „Reichspost“, ured.) doslej redno odročal sprejem mirovnih člankov, in je zato naprosil za ta članek gostoljubja v „A. Z.“. Po daljšem razpravljanju o dolžnosti vseh in vsakega, da se pospešuje dosega mira, pravi dr. Ude: „Nadaljnja mirovna zahteva, da se doseže časten mir, je rešitev narodnostnega vprašanja in sicer takojšnja rešitev tega vprašanja. Ključ za to je popolna enakopravnost narodov brez zasede. Dokler se narodnostno vprašanje v Avstro-Ogrski in Nemčiji ne reši po načelu popolne enakopravnosti, bo za nas vedno povoda za vojne zaplete in nezaupnost naših sovražnikov. Misel avstroogrskih zvezne države, sestojajoče se od avtonomnih narodnih držav, se mi ne zdi utopija. Naš parlament pa bi si moral kar najhitreje sestaviti trdno očitno program za rešitev tega vprašanja. Znano bi se dogodilo, da nas pozneje, v največjo škodo Avstro-Ogrske, prisilijo v to. To bodi temeljno povedano našim vsenemcem, vseslovanom in vseitalijanom.“ Članek zaključuje s trditvami, da polovniška vojna nikakor ne dovede do odločitve vojne, da je le železi splošne razorožitve in udušitve militarizma in da je Avstro-Ogrska po svojem ugodnem položaju, da tuji v vojni uživa še vedno velike simpatije med sovražniki, prva policajna kot mirovna posredovalka. „Našo zunanjo politiko mora določati upoštevanje militarnega in gospodarskega položaja ter prava ureditev notranje politike, predvsem narodnostnega vprašanja. Toda hitro delo je nujno potrebno.“ — Takih glasov iz nemškega tabora nismo bili vajeni doslej, kajti bili so silno, silno redki. Gotovo pa je, da so tudi ti redki glasovi kar najzanimivejši, in to tembolj, ker izhajajo od mož, o katerih se lahko trdi, da so vse drugo kot puhli in plitvi kričalci, kateri so imeli doslej le prevlečko besede in politiki avstrijskih Nemcev. Tudi ti redki glasovi so oznanjevalci preobrata na boljše, kajti prej ali slej, ali prostovoljno ali prisiljeno, jim bo

do sledili, če ne vsi, pa vsaj večinoma vsi drugi.

Poziv Irzaskemu prebivalstvu.

Nekaj tednov sem se v našem mestu pojavila občutno naraščanje števila slučajev trebušnega legarja.

To naraščanje se v ostalem opaža vsako leto v poletnem času zaradi uživanja svežega sadja in sirove zelenjave, s čimer se prav pogosto prenašajo legarjeve krali.

Priporoča se torej prebivalstvu kar najtopleje, da naj uživa, kolikor le mogoče, samo kuhano zelenjavo in sadje. Kdor hoče ta živila uživati sirova, naj jih prej natančno in večkrat opere z brojničkim vodo.

Mleko o se nezavrelo ne sme uživati.

Priporoča se tudi, da naj se ne pije in uporablja za domačo porabo voda iz vodnjakov in se ne uživajo morske školjke („morske uši“), ker se je izkazalo, da se rade nahajajo v njih krali bolezn.

Trst, 25. julija 1917.

MESTNI MAGISTRAT.

Domače vesti.

O seji „Deželnega gospodarskega sveta“ smo dobili poročilo prepreno za današnje število in je torej priobčeno jutri.

Razglas. Oslom naznanila c. in kr. vojaškega poveljstva v Gradcu se le po malem prijavljajo v zasebni lastni nahajalci se zvonovi, ki niso lastnina cerkva in cerkvice, kakor bi se moralo zgoditi v smislu ministerialne odredbe 22. 5. 1917, drž. zak. št. 227. Vseled tega se občinstvo opozarja na določila imenovane odredbe z opomnjo, da se morajo takoj pisno prijaviti vsi zvonovi s premerom nad 25 cm (tudi oni, ki niso podvrženi reviziji) c. in kr. vojaškemu poveljstvu v Gradcu. V prijavi se mora navesti naslov in kraj, kjer se zvonovi nahajajo, starost in težo. Izročitve bodo oproščeni samo zvonovi, ki so določeni za dajanje signalov na železnica in ladjah, in zvonovi posebne umetniške ali zgodovinske vrednosti.

Vojaške podpore begunskim rodbinam. Z ozirom na vest v „Edinosti“, da rodbine beguncev-vojakov, katere bivajo v Trstu, ne dobivajo enake vzdrževalnine in stanišnega prispevka, kot rodbine tržaških domačinov-vojakov, je izjavil g. namestnik državnemu poslancu g. dr. Rybářu, da se stvar uredi ugodno v najkrajšem času, in sicer tako, da se begunske rodbine izenačijo z rodbinami Tržačanov-domačinov.

Se vedno nas traktirajo s „ščavi“! Prejeli smo: Na sedež „Rdečega križa“ (S. Lazzaro 4), kjer ima svoj urad tudi „Organizacija vojniških oskrbnic“, je prišla minole dni neka gospica, da bi oddala zavitek za „Org. voj. oskrbnic“. Tam navzoči uradnik Antonini, ki je bil dan na razpolago „R. križu“ ter vsled tega oproščen vojaščine, ni hotel sprejeti čistočnega zavitka, česar mu ne štejemo v zlo, čeprav nekoliko vljudnosti in postrežljivosti napram „dobrodelni instituciji“ ne bi škodovalo. Motiviral je, da ni nobenega od „Organizacije“ navzočega, na kar je doletena gospica odšla. Na tozadevno vprašanje, zakaj da ni sprejel zavitka, ko bi ga vendar lahko dal postaviti v prostore „Organizacije“, je ta predstavitelj „avite culture“ odgovoril: „Mi no voio lavorar per i ščavi!“ In sedaj vprašamo: Ali je ta gospod oproščen od vojaštva v namen, da posluje le za Italijane? Vsa po njegovih besedah bi morali misliti tako. Kako naj bi mi ne bili ogorčeni, ko vidimo, da naše ljudstvo, čegar sinovi prelivajo svojo kri v potokih, niti pri takih institucijah, ki imajo služiti le človekoljubju, ni varno pred narodnim žaljenjem? Denimo, da res ni dolžan delati usluge „Organizaciji vojniških oskrbnic“. Ali to mu ne daje še pravice, da na tak način žali slovenske podpiratelje te človekoljubne institucije. Kako naj pridemo po takim postopanju do mirnega skupnega delovanja? S takimi zasramovanji se ne blazijo sovražstva. Merodavne čimtelje opozarjamo, da tak način poslovanja vpliva le oja v ogenj. Našince pa opozarjamo, naj vsak tak slučaj brez vsakega obzira izročajo javnosti, da bo enkrat konec temu žaljenju naše narodnosti. Menimo pa, da bi morali tudi trezni in pošteni Italijani odločno nastopiti proti takemu zastupljanju medsebojnih odnosov. Morali bi to že radi svoje narodne časti in v imenu svoje — kulture, ki jo častir vedno toliko naglašajo.

Iz devete dežele. Prejeli smo: Kakor smo že čisto čitali v „Edinosti“, se v deveti deželi dogajajo reči, ki bi se v kaki evropski deželi ne mogle dogoditi. Sedaj nam poročajo iz te dežele, da imajo tam zraven drugega tudi urad za varovanje koristi mladoletnih itd. Te dni je neka mati prejela od tega urada laški poziv — (tam je menda vse samo laško), naj se čimprej predstavi od 8 do 10 ure zjutraj v omenjenem uradu. Pozvanka je šla, a ker reči ni doma v deveti deželi in ne zna laški, je morala čakati dalje časa v uradu, kjer poslujejo tri gospodične ki pa ne znajo slovenski. Čakati je morala, da je prišel neki gospod doktor, ki pa tudi ne zna slovenski. Ta ji je rekel, naj pride naslednjega dne, da opravi, kar bi bila morala opraviti od tej prilike! Ker pa ima žena majhnega otročiča, slabo zdrave in že drugih skrbi, je sklenila, da na omenjeni urad ne pojde več, ako je ne vabijo v slovenskem jeziku, do česar ima popolno pravico. Mi pa pravimo, da je postopanje tega urada nepravilno, in prosimo cesarskega komisarja, oziroma njegovega namestnika, da napravi konec tem razmeram, ki res spadajo v deveto deželo, ne pa v Trst, kjer je slovenski jezik deželni jezik!

V stvarih aprovizacije smo prejeli s Proseka: V nedeljo in ponedeljek, dne 22. in 23. t. m., so oddajali tukaj na Proseku od strani aprovizacije goveje meso in svinjino za manje imovite sloje. Tisti, ki so vpisani med bolj imovite, niso dobili nič. Vprašamo slayni aprovizacijski odbor in predsednika, gospoda dvornega svetnika Scarna, kaj se jima zdi, zakaj da se imoviteji sloji sploh izključeni od prejemanja mesa od strani aprovizacijske komisije? Iz enakih razlogov bi se jim nekega dne lahko odrekla moka za polento in drugo. Ne da bi siromašnejim ne privoščali grljelja mesa! Nasprotno. To bi bilo kruto, nečlovekoljubno. Želeli bi jim mesa še več in še po nižjih cenah. Pravimo le, da ni pravilno, da se tisti, ki so vpisani med „bolj imovite“, sploh izključajo. Stvar naj se preuredi tako, da bi tudi drugi mogli dobivati košček mesa! Nikar naj se nam ne prihaja z izgovorom, da bolj imoviti lahko kupujejo meso v Trstu, na Opčinah, ali celo v Sežani. To ne gre in ne drži. V prvo bi bilo to, na škodo aprovizacije tamošnjega prebivalstva. In potem: kaj bi storili n. pr. Tržačani, ako bi se jim reklo: Danes pojte po meso v zgornjo okolico, ali pa še dalje? Prosimo torej od pomoči in primerne uredbe, ker vsi smo potrebni malo živeža v teh težkih časih.

Med poslanci in volilci. Praška „Union“ ekscerpira naša izvajanja o kontroverzi med vseučilišnim profesorjem Gollom in češkimi pisatelji o vprašanju „imperativnega mandata.“ Citira tudi tozadevna izvajanja poslanca dra. Rybářa na shodu zaupnikov političnega društva „Edinosti.“ Tako izmenjavanje misli in nazorov med našimi in češkimi glasilni more donati le koristi naši skupni stvari. Želeli bi bilo, da bi odkrite in možke besede posl. dra. Rybářa uvaževali toliko izvesten del češke javnosti, kolikor tudi nekateri poslanci, ki malo preveč nastavlja uho ravno temu delu javnosti. Sodiše in le tudi obsojajo, toda šele potem, ko boste imeli gotovo podlago za pravično sodbo!

Malo preveč Iz Lipskega v Nemčiji smo prejeli oklic pod naslovom „Nemških civilnih ujetnikov v Angliji klic na pomoč“, v katerem se opisuje, da 30.000 podanikov nemške države že tri leta trpi na angleškem otoku Manu veliko bedo, in nas pozivlja, da naj tudi mi zbiramo prispevke za te ujetnike in sicer: čokolado, klobase, marmelado, mesne konzerve, medenjaki in tobacne izdelke, ali denar. — Hm, lepo, samo prosimo gospodo tamo v Nemčiji, da nam povedo, kje naj dobimo vse te dobrote, ki so nam znane le še po imenu. Mi naj zbiramo za Nemce take imenitne stvari, a mi sami, naši otroci, naše rodbine, nimamo niti uboge polente, nimamo kaj dati v usta! In naši begunci, naši ubogi interniranci in konfiniranci, kaj pa imajo oni, s čim se pa preživljajo oni? S čokolado, klobasami, marmelado, mesnimi konservami in medenjaki? Tu se pač vidi, kako pojme imajo ti naši ljubi zavezniki o življenju pri nas, odkoder dobivajo oni vse, česar mi tako pogrešamo. Ti ljudje tam zunaj v Nemčiji menja mislijo, da plavamo tu v izobilju kot ščurek v juhi in miš v moki.

O delovanju naših poslancev pišejo „Narodnemu listu“ v Zadru: Mi spremljamo z največjim občudovanjem in ponosom divno slovansko slogo in vzajemnost v parlamentu in se nadejamo boljše in srečnejše bodočnosti, ki vzevete iz rek naše dragocene krvi in svete in plodno naše sloge naših zastopnikov. Uredništvo pa piše: Sedaj bi trebalo za to novo, zdravo, odresilo smer naše politike zainteresirati tudi širše sloje naroda. Bilo bi dobro, da bi — ako je le možno — naši poslanci izkoristili te kratke parlamentarne počitnice, da bi v svojih središčih sklicevali se stanke volilcev, da bi narodu predložili veliko znamenitost časov, ki jih preživljamo, da bi raztolmčili smer in duh današnje južno slovanske politike ter da v njegove neomejenem zaupanju in pomoči dobe sebi oslonja za vztrajno in neomajno delo do končne zmagi. Po treh letih stradanja, omahovanja in mnogih težnjajev pojavov treba, da se narodna zavest okrepi.

„Zveza jugoslovanskih železničarjev“ vabi vse one tovariše v Trstu in okolici, ki se dosedaj še niso prijavili, da store to čim prej; prijavijo naj se, kakor že zadnjič omenjeno, ali v društveni gostilni v ulici Lazzaretto večhio št. 30 ali pa v gostilni konsumnega društva v Rojani — kakor je že komu bolj pri rokah — in sicer najbolje med 5 pop. in 7 zvečer. Tisti, ki ne morejo priti osebno — zlasti oddaljenejši člani — naj se dajo prijaviti po kakem zaupniku ter prosimo vse zaupnike, da gredo pri tem tovarišem na roko ter sprejemajo tozadevne prijave. Vsakdo naj prinese s seboj oziroma pošlje po zaupniku člansko knjižico, ki se po zabeleži številke vrne. — Tovariši! Potrebno je, da spravimo zopet red v svoje vrste, da bomo pripravljeni na naloge, ki nas čakajo. Še smo sicer sredi vojne, ki vsakemu društvenemu življenju neizogibno nalaga omejitve. Ali vzlic temu se je hvala bogu povsod začelo nekako živahnejše kretanje in gibanje; vsakdo pač občuti sveži dih velikega časa, ki lapreminja svet in ljudi. Tudi jugoslovanski železničarji čuti, da je marsikaj drugačno, kot je bilo. Ali jugoslovanski železničar se tudi zaveda, da se mu bo boljša in srečnejša bodočnost porodila le iz — združenja sil. Gotovo je, da bo jugoslovansko železničarstvo bolj kot kdaj prej potrebovalo trdne in močne organizacije. — Storimo torej vse, da omogočimo čim prej zopet redno delova-

nje naše Z. J. Z., te naše stare zaščitnice. — Ko se uredi enkrat stvari tu v središču organizacije, začno z rednim delovanjem pač tudi podružnice, ki dobe v kratkem vsa potrebna navodila.

„Napreje, glasilo jugoslovanske socialne demokratične stranke, piše v svoji številki od torka med drugim: „Skrbem za stranko in za delavstvo sploh so se pridružile skrbi za mnoga druga, prej komaj dotaknjena vprašanja, skrbi za obstoj naroda, med katerim moramo, če nas veseli ali ne, izvršiti svojo kulturno nalogo, in potem te delo za blagostanje in napredek človeštva. Zavedamo se, da smo Slovenci, zlasti tržaški, na izpostavljeni točki svetovnega spora, in želimo, da bi se vsi zavedali veličine sedanjega trenutka. Zdelo se nam je in zdi se nam še, da nam manjka skupnega vpogleda v marsikatero oziru. Očitno pa je, da je treba vprčo takih razmer stalnega, agilnega zasledovanja in treznega razumevanja in sploh določenih ciljev, da ne gre zgodovinski trenutek brezobzirno preko nas. Danes govorimo pač mnogo o samoodločevanju, o samoupravi in demokratizaciji narodov. Le to je, kadar govorimo o vseh teh stvarih z ozirom na Slovence in na njih razmere in težnje, da se pokaže med nami samimi velika nejasnost. Naš čas pa ne trpi nejasnosti in neodločnosti, naš čas zahteva z vsjo silo, od poednega in od naroda, železne volje in natančno določenih smotrov. Tega bi se morali zavedati, da dobimo v nas samih dovolj gonilne sile. S počasnostjo in neokretnostjo ne gre. Dejstvo je pač, da iščejo vsi narodi, večji in manjši, z združenjo silo v sebi samih vir moči in tomo bodočnosti. In s tem dejstvom moramo pač računati tudi mi. Pred nami je nebroj vprašanj, ki tirajo odgovor. — Veliko delo bi storili, ako bi se jih lotili sedaj pred javnostjo in ne glede na desno in na levo.“ — Za danes beležimo samo.

Mestna zastavilnica. V petek, 27. t. m., se bodo od 9½ dop. do 1 pop. in od 3½ do 6 pop. prodajale na javni dražbi dragocenosti, zastavljene meseca julija leta 1915. na rdeče listke serije 138 in sicer od št. 3201 do 6100.

Prosimo slovenskih, hrvatskih in čeških knjig za naše ranjene in bolne junake ter za one v okoliših. Pošljete naj se v Narodni dom.

DAROV!

Anonymus je daroval 100 K za družbo sv. C. in M. (moška podružnica), 100 K za dijaško podporno društvo, 100 K za „žensko vojno prispevanje“ (sirote in vdove) slov. o. delek, 100 za društvo Sv. Nikolaja in 100 K za otroški vrtec pri Sv. Jakobu. Denar hrani dr. Rybář.

Slovenski citičadli so v veseli družbi v Rojani zbrali za moško podružnico CMD K 47. Darovali so Oki in Oku K 20, E. Pegan K 10, vojaški kurat Turšič K 10, vojaški kurat Bonač K 4, ostanek ostala družba. Denar hrani uprava.

Za moško podružnico družbe sv. Cirila in Metoda so darovali: Ivan Gorup, ravatelj „Prve češke“, 10 K, Oki in Oku 5 K, Fonda in Josip Štoka po 2 K in Istran 1 K. Skupno torej 20 K.

Gospod Josip Tavčar, sedaj v Puli, poklanja 40 K podružnici sv. Cirila in Metoda pri Sv. Mariji Magdaleni mesto venca na krsto pokojnega ljubljene tasta, g. Alojzija Sirca v Dutovljah.

Čistini obdarovalci ženske podružnice CMD v Trstu naj blagovode o. pošiljati svoje prispevke upravi „Edinosti“ ali naravnost blagajničarki ženske podružnice CMD, ge. Marki Štepančičevi, ul. Scoriala 492.

MALI OGLASI

Prodaj sedlarsko orodje, barvo, kolese itd. Trst, Via dell'Olmo 6, Gras 1. 12 0

Kupujem cunje, p. kralj, sta. o. veljo, vr. in prep. go Trst, Via dell'Olmo 6, Gras 1. 12 9

Avtoriziran nemški otroški vrtec za otroke od 3 do 6 let v velikim vrtu je odprt čez poštice Via Canova 12. 12 2

Kupim prazne sode velke in majhne. Ulica Forn 22. 12 3

Restoracija v najlepši leži mesta se tak j p. d. za polovico. ceno. Po nubi pod „Hiter odhod“ Ins odd. Edinosti. 12 4

Uradniško mol vsaj nekaj izvežano sprejme odvzet k dr. Ferfolja, Molin piccolo 7. 12 4

Spilnica za dve osebi se kupuje. P. nudi v pisarni dr. Ferfolja, Mo in p. celo št. 7. 12 8

Danes se toči izvrstno pivo v restoraciji Balkan. 12 4

JADRANSKA BANKA

Trst, Via Cassa di Risparmio št. 5 (Lustno poslopje)

Kapital in rezerva K 13.200.000.—

Filijalke: Dunaj, Tegethofstr. 55. 7-9. Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija, Split, Šibenik, Zadar.

Vloge na knjižico 3½%. Vloge na knjižico

od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plačuje banka svojega. Obrestovanje vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. Akreditivi čeki in nakaznice na vsa tu- in inozemska tržišča. — Kupuje in prodaja: vrednostne papirje, rente, obli-gacije, zastavna pisma, priporočila, delnice, srečke itd. — Valute in devize, pred-jumi na vrednostne papirje in bla o ležetje v javnih skladiščih. S se deposits promese. — Prodaja srečk razredne loterije. Zavarovanje vsakvrstnih papirjev proti kurzni izgubi, revizija žrelanja srečk id. brezplačno. Stavovni kredit, remours kredit. — Bozna naročilo. — Inkaso. — Menja'nica. — Eskompt menic. Telefoni: 1463, 1793 in 2676. Brzjaviti: JADRANSKA.

Uradna ure: od 9 do 1 popoldne

Kupuj m cunje po 50 vin. vrvi, bombaževe in drugo Ka. enek ulica deli Trst. 12 3

Lepo stanovanje za begunce so oddali č. d. 2 ni brez ok. Deso. minut od Rakeka. Naslov: K. de Franchis, Ulice 1. Rakek. 12 3

Mebilirano sobo išče begunca v bližini vojaškega tuga. P. možno tudi hrano. Pri zve ponudbe pod „begunec“ na Ins odd. Edinosti. 12 3

Fotograf Anton Jerkič osuje v svojem ateljeju v Trstu Via delle Poste št. 10. 12 4

Suhe borovnice (Fructus mirilli) ku. ujem. P. nudi v pisarni dr. Ferfolja, Mo in p. celo št. 7. 12 4

Gospodična mlad. p. kralj. vr. zunanost. Zeli. d. 100. P. nudi v pisarni dr. Ferfolja, Mo in p. celo št. 7. 12 4

Iščem st. no. naj. primerno za 3 o. e. v bližini Torrenza, St. dion. Acqua d. 10. 12 4

Pro-tor: spalno, poroč. o. sobo. 1 m. njo spalno. o. b. jedilno sobo, k. o. j. juo. sobico, kuh. o. j. Voda in plin ali el. trika. 1 ali 11 nadstropje. Naj. ma. na ne več od 1000 K. Natančno pismeno. ponudbe. Solventna družina. na 1. serani odd. Edinosti. 12 4

40% kalijevo sol in tomaževo žilindro prodaja po najnižjih cenah Km. l. s'ka zadruga, Račje pri Kariboru. Le takojšnjim naročilom bo se mo- goče ustreči.

Ljudska kavarna Trst, ulica S. Apollinare, Trst

Bela kava 24 vinarjev

„ 30 „ Slovenska postrežba.

GAMBRINUS vsaki večer ob 9½ velika varietetna predstava. Vstopnina K 1.—

Zlatarnica G. Pino v Trstu se je preselila na Corso št. 15 v bivšo zlatarnico G. Zercovitz & Figlio. Velika izbira srebrnih in zlatih ur, uhanov, prstanov, verižic itd. Cene zmerne. Cene zmerne.

Pfaff Stroj za šivanje in vezanje, prvi nemški uzorci. Seidel & Neumann in „Singer“ Rast & Gasser Bogata zaloga vseh potrebnih. Mehanična delavnica za vsako popraviljanje. — Trdnica ustanovljena leta 1878. —

FRANCESCO BEDNAR Trst, ulica Campanile št. 19.

ZOBOZDRAVNIK Dr. J. Čermák v Trstu, ul. Poste veche 12, vogal ulice della Poste. Izdiranje zobov brez boleline. Plombiranje. UMETNI ZOBJE